YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (laajennettu toinen jaosto)

11 päivänä maaliskuuta 1999 *

Asiassa T-145/94,

Unimétal — Société française des aciers longs SA, kotipaikka Rombas (Ranska), edustajinaan asianajaja Antoine Winckler, Pariisi, ja asianajaja Caroline Levi, Bryssel, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Elvinger & Hoss, 15 Côte d'Eich,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään aluksi oikeudellisen yksikön virkamies Julian Currall ja komissiossa toimiva kansallinen virkamies Géraud de Bergues, sittemmin oikeudellisen yksikön pääjohtaja Jean-Louis Dewost, Julian Currall ja komissiossa toimiva kansallinen virkamies Guy Charrier, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

jossa kantaja vaatii pääasiallisesti, että yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin kumoaa eurooppalaisten teräspalkintuottajien välisiä sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevan, EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta 16 päivänä helmikuuta 1994 tehdyn komission päätöksen 94/215/EHTY (EYVL L 116, s. 1),

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: C. W. Bellamy, joka hoitaa jaoston puheenjohtajan tehtäviä, sekä tuomarit A. Potocki ja J. Pirrung,

kirjaaja: hallintovirkamies J. Palacio González,

ottaen huomioon kirjallisessa käsittelyssä ja 23.3., 24.3., 25.3., 26.3. ja 27.3.1998 pidetyssä suullisessa käsittelyssä esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion [1]

Kanteen perustana olevat tosiseikat

A *Alustavat huomautukset*

1 Käsiteltävänä olevassa kanteessa vaaditaan kumottavaksi eurooppalaisten teräspalkintuottajien välisiä sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskeva, EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta 16 päivänä helmikuuta 1994 tehty komission päätös 94/215/EHTY (EYVL L 116, s. 1; jäljempänä riidanalainen päätös), jossa komissio on todennut 17 eurooppalaisen terästeollisuusyrityksen ja niiden yhden toimialajärjestön osallistuneen EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan vastaisesti eräisiin sopimuksiin, päätöksiin ja yhdenmukaistettuihin menettelytapoihin hintojen vahvistamiseksi, markkinoiden jakamiseksi ja teräspalkkien markkinoita yhteisön alueella koskevien luottamuksellisten tietojen vaihtamiseksi ja jolla komissio on määrännyt 14:lle tämän alan yritykselle sakkoja 1.7.1988—31.12.1990 tehdyistä kilpailusääntöjen rikkomisista.

2 Riidanalaisen päätöksen mukaan Unimétal — Société française des aciers longs SA (jäljempänä Unimétal) on ranskalaisen Usinor Sacilor -konsernin suurin pitkien terästuotteiden tuottaja ja sen kokonaan omistama tytäryhtiö. Vuonna 1990 sen liikevaihto oli 6 896 miljoonaa Ranskan frangia (FRF), josta 1 164 miljoonaa FRF eli 168 miljoonaa ecua saatiin teräspalkkien myynnistä

1 — Tämän tuomion perusteluista on otettu tähän vain kohdat, joiden julkaisemista ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin pitää aiheellisena. Muut kohdat ovat suureksi osaksi täysin tai lähes täysin samanlaisia kuin asiassa T-141/94, Thyssen v. komissio, 11.3.1999 annetun tuomion (Kok. 1999, s. II-347) kohdat, paitsi mainitun tuomion 413—422 kohta, joita vastaavia kohtia tähän tuomioon ei sisälly. Myöskään eräillä kansallisilla markkinoilla tehdyt perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan rikkomiset, joihin kantajan on katsottu osallistuneen, eivät ole samoja, joihin asian Thyssen v. komissio kantajan on katsottu osallistuneen. Nyt käsiteltävässä asiassa riidanalaisen päätöksen 1 artiklan osittainen kumoaminen perustuu pääasiallisesti siihen, ettei kantajan ole todistettu osallistuneen tämän tuomion tuomiolauselman 1 kohdassa tarkoitettuun kilpailusääntöjen rikkomiseen.

yhteisön alueella. Usinor Sacilor SA (jäljempänä Usinor Sacilor) on valtion omistama holdingyhtiö, jonka alaisuuteen kuuluu suurin osa Ranskan teräksentuottajayhtiöistä ja joka on maailman toiseksi suurin teräksentuottaja. Vuonna 1990 sen konsolidoitu liikevaihto oli 96 053 miljoonaa FRF.

[— —]

D *Riidanalainen päätös*

47 Riidanalainen päätös, joka saapui kantajalle 3.3.1994 Van Miertin 28.2.1994 päivätyn saatekirjeen (jäljempänä päätöksen saatekirje) mukana, sisältää seuraavan päätösosan:

"1 artikla

Seuraavat yritykset ovat tässä päätöksessä selostetuin tavoin osallistuneet kukin oman nimensä yhteydessä mainittuihin kilpailunvastaisiin menettelytapoihin, jotka ovat estäneet, rajoittaneet ja vääristäneet tavanomaista kilpailutilannetta yhteismarkkinoilla. Sakkojen määräämisen yhteydessä kilpailusääntöjen rikkomisen kestoaika on ilmaistu kuukausina, paitsi hintalisien yhtenäistämisen osalta, johon osallistuminen on osoitettu X-merkillä.

[— —]

Unimétal

a) Luottamuksellisten tietojen vaihto teräspalkkikomitean välityksellä (30)

b) Hintojen vahvistaminen teräspalkkikomiteassa (30)

c) Italian markkinahintojen vahvistaminen (6)

d) Tanskan markkinahintojen vahvistaminen (16)

e) Markkinoiden jakaminen, Traverso-järjestelmä (3+3)

f) Markkinoiden jakaminen, Ranska (3)

g) Markkinoiden jakaminen, Italia (3)

h) Lisähintojen yhtenäistäminen (x)

i) Ranskan markkinahintojen vahvistaminen

[— —]

4 artikla

Edellä 1 artiklassa selostetuista 30.6.1988 jälkeen tehdyistä (Aristrainin ja Ensidesan osalta 31.12.1989[2] jälkeen tehdyistä) kilpailusääntöjen rikkomisista määrätään seuraavat sakot:

[— —]

Unimétal SA	12 300 000 ecua

[— —]

2 — Riidanalaisen päätöksen ranskan- ja espanjankielisissä versioissa on tämä päivämäärä. Saksan- ja englanninkielisissä versioissa on päivämäärä 31.12.1988.

6 artikla

Tämä päätös on osoitettu seuraaville:

[— —]

— Unimétal

[— —]"

[— —]

Pääasiallinen vaatimus riidanalaisen päätöksen kumoamisesta

[— —]

A *Kantajan puolustautumisoikeuksien loukkaaminen*

Tutustumisoikeuden rajoittaminen komission asiakirja-aineistoon

[— —]

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen arviointi asiasta

[— —]

86 Komissioon kohdistuvasta arvostelusta, jonka mukaan se on kieltäytynyt antamasta kantajan käytettäväksi eräistä salassa pidettäviksi luokitelluista asiakirjoista laadittua yhteenvetoa, joka ei olisi salassa pidettävä, vaikka se oli alustavasti luvannut tehdä niin, on todettava, että kantajan pyyntö on koskenut melkein kaikkia sellaisiksi luokiteltuja asiakirjoja (eli useita satoja eikä noin kahtakymmentä, niin kuin kantaja väittää kirjelmissään) ja siinä on esitetty ainoaksi perusteeksi kantajan "halu osoittaa, ettei se ole osallistunut eräisiin epäilynalaisiin menettelyihin". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komissio on menetellyt asianmukaisesti hylätessään tällaisen pyynnön, jonka perustelut on muotoiltu niin yleisluonteisiksi, että ne merkitsevät samaa kuin perustelematta jättäminen.

87 Lisäksi on todettava, ettei näitä asiakirjoja ole pidetty näyttönä kantajaa vastaan eikä niihin sisälly mitään, mikä vaikuttaisi näyttönä kantajan eduksi, mitä kantaja ei myöskään ole kyseenalaistanut saatuaan tutustua niihin oikeudenkäynnin aikana 19.6.1996 annetun määräyksen jälkeen.

88 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, ettei kantaja ole näissä olosuhteissa osoittanut, ettei sille olisi varattu hallinnollisen menettelyn aikana asianmukaista tilaisuutta esittää näkemyksensä asiakirjoista, joihin väitetiedoksiannossa on vedottu sitä vastaan.

[— —]

Toissijainen vaatimus sakon kumoamisesta tai ainakin sen alentamisesta

[— —]

Usinor Sacilorin käyttäytymisestä määrättyyn sakkoon tehty korotus

593 Komission oikeudenkäynnin aikana toimittamista yksityiskohtaisista selvityksistä ilmenee, että kantajalle lisähintojen yhtenäistämisestä määrättyä sakkoa on korotettu 10 prosentilla sen huomioon ottamiseksi, että sen emoyhtiö Usinor Sacilor oli ehdottanut tätä yhtenäistämistä.

594 On todettava, ettei tätä raskauttavaa asianhaaraa ole mainittu riidanalaisen päätöksen missään kohdassa ja että siihen on ensimmäisen kerran viitattu vastaajan 19.1.1998 päivätyssä vastauksessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjallisiin kysymyksiin. Riidanalainen päätös on siten tältä osin täysin perustelematon.

595 Riidanalaisen päätöksen 4 artikla on sen vuoksi kumottava siltä osin kuin siinä on määrätty kantajalle sakon korotus seuraamukseksi siitä, että Usinor Sacilor on toiminut aloitteentekijänä lisähintojen yhtenäistämisessä.

596 Vastaajan oikeudenkäynnin aikana toimittamista yksityiskohtaisista selvityksistä ilmenee lisäksi, että kantajalle luottamuksellisten tietojen vaihdosta määrättyä sakkoa on korotettu 10 prosentilla sen perusteella, että Usinor Sacilor on organisoinut teräspalkkikomitean sihteeristön, mitä seikkaa kantaja ei kaiken lisäksi ole kiistänyt.

597 Ottaen huomioon riidanalaisen päätöksen 321 perustelukappaleessa esitetyn, missä komissio toteaa, että "Unimétalille määrätyissä sakoissa otetaan huomioon sen emoyhtiön toiminta siltä osin kuin emoyhtiö on toimittanut teräspalkkikomitealle hallintopalveluja", riidanalaista päätöstä ei voida pitää tältä osin perustelemattomana. Näillä toteamuksilla kantajalle on tehty ymmärrettäväksi, että komissio katsoi sen olevan vastuussa emoyhtiönsä menettelystä, jolla teräspalkkikomiteassa tapahtuneiden kilpailusääntöjen rikkomisten tekemistä oli helpotettu sihteeristön ylläpitämisellä, ja että sen sakkoa oli tästä syystä korotettu. Kanteessaan kantaja on sitä paitsi kiistänyt tämän vastuun kohdentamisen ja sakon korotuksen vedoten eräisiin pääasiaa koskeviin perusteluihin (ks. edellä 561 ja 562 kohta).

598 Viimeksi mainitun osalta on aluksi huomautettava, ettei riidanalaisen päätöksen 321 ja 285 perustelukappaleen välillä ole ristiriitaa. Komissio ei nimittäin missään tapauksessa totea riidanalaisen päätöksen 285 perustelukappaleessa, että Usinor Sacilorin myötävaikutus Eurofer/Scandinavie-ryhmän, jonka sihteeristö toimi sen yhteydessä, toimintaan ei olisi merkinnyt osallistumista perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan rikkomiseen. Komissio toteaa enintään, ettei tämä myötävaikutus ole ollut riittävän "olennaista ja yksilöityä", jotta olisi perusteltua tehdä sen tytäryhtiölle Unimétalille osoitetusta päätöksestä erillinen päätös. Riidanalaisen päätöksen 321 perustelukappaletta on sitä paitsi luettava yhdessä 319 perustelukappaleen kanssa, jossa todetaan, että milloin useampi kuin yksi konserniin kuuluva yhtiö on osallistunut kilpailusääntöjen rikkomisiin, riidanalaisen päätöksen vastaanottajina ovat tuotantoyritykset, koska juuri ne hyötyvät eniten hintoja ja määriä koskevista ennakkotiedoista. Riidanalaisen päätöksen 321 perustelukappaleessa tätä periaatetta on sovellettu Unimétalia

koskevaan yksittäistapaukseen mainitsemalla sen olevan Usinor Sacilorin teräspalkkeja tuottava tytäryhtiö mutta täsmentämällä, että Unimétalille määrätyissä sakoissa otetaan huomioon sen emoyhtiön toiminta siltä osin kuin se on toimittanut teräspalkkikomitealle hallintopalveluja.

599 Joka tapauksessa on syytä huomauttaa, että riidanalaisen päätöksen 285 perustelukappale koskee ainoastaan Eurofer/Scandinavie-ryhmän toimintaa ja liittyy siten vain Tanskan markkinahintojen vahvistamista koskevaan kilpailusääntöjen rikkomiseen, kun taas riidanalaisen päätöksen 321 perustelukappale koskee teräspalkkikomitean toimintaa. Komission oikeudenkäynnin aikana toimittamista selvityksistä ilmenee, että Unimétalille raskauttavien asianhaarojen vuoksi määrätty 10 prosentin korotus Usinor Sacilorin menettelyn huomioon ottamiseksi koskee vain murto-osaa luottamuksellisten tietojen vaihdosta teräspalkkikomiteassa määrätystä sakosta.

600 Näin suoritetun vastuun kohdentamisen laillisuudesta on todettava aluksi, että samoin kuin EY:n perustamissopimuksen 85 artiklan 1 kohdan kielto, myös EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdan kielto kohdistuu muun muassa "yrityksiin". Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä (ks. em. asia Shell v. komissio, tuomion 311 kohta) seuraa, että EY:n perustamissopimuksen 85 artiklassa tarkoitettu yritys on määriteltävä taloudelliseksi yksiköksi, jolla on erillinen organisaatio, joka muodostuu henkilöistä sekä aineellisista ja aineettomista tekijöistä ja jolla pysyvästi pyritään tiettyyn taloudelliseen päämäärään ja joka kykenee osallistumaan tässä määräyksessä tarkoitetun kilpailusääntöjen rikkomisen tekemiseen (ks. myös asia 170/83, Hydrotherm, tuomio 12.7.1984, Kok. 1984, s. 2999, 11 kohta sekä asia T-102/92, Viho v. komissio, tuomio 12.1.1995, Kok. 1995, s. II-17, 50 kohta, vahvistettu asiassa C-73/95 P, Viho v. komissio, 24.10.1996 annetulla tuomiolla, Kok. 1996, s. I-5457, 15—18 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että asia on samoin myös EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklassa tarkoitetun käsitteen osalta.

601 Nyt käsiteltävässä tapauksessa Usinor Sacilorin ja sen kokonaan omistaman tytäryhtiön Unimétalin on katsottava muodostavan viimeksi mainitussa määräyksessä tarkoitetussa mielessä yhden ainoan yrityksen.

602 Lisäksi on syytä todeta, että yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan emoyhtiön ja sen tytäryhtiöiden muodostaman taloudellisen konsernin kokonaisuutta arvioitaessa emoyhtiön voidaan joissakin tapauksissa katsoa olevan vastuussa tytäryhtiöiden menettelystä varsinkin, jos tytäryhtiö erillisestä oikeushenkilöllisyydestään huolimatta ei itsenäisesti määrää markkinakäyttäytymisestään vaan noudattaa lähinnä emoyhtiön sille antamia ohjeita (em. asia ICI v. komissio, tuomion 132—135 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen oikeuskäytännöstä ilmenee vastaavasti, että yrityskonsernin toiminnan yhteensovittamisesta vastuussa olevan yhtiön voidaan katsoa olevan oikeudellisessa vastuussa konserniin kuuluvien yhtiöiden tekemistä rikkomisista, vaikkeivät nämä olisi tytäryhtiöitä tämän käsitteen oikeudellisessa merkityksessä (ks. em. asia Shell v. komissio, tuomion 312—315 kohta).

603 Ottaen huomioon taloudellisen kokonaisuuden peruskäsitteen, johon tämä oikeuskäytäntö perustuu, ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että sitä voidaan soveltaa myös käänteiseen tapaukseen sellaisena kuin se esiintyy nyt käsiteltävän asian tosiseikoissa.

604 Koska Usinor Sacilor on sihteeristönsä hallinnollisella työskentelyllä helpottanut teräspalkkikomiteassa tapahtuneiden kilpailusääntöjen rikkomisten tekemistä, komissiolla on ollut oikeus ottaa tämä apu huomioon arvioidessaan kyseisen yrityksen täsmällistä osallisuutta ja roolia riidanalaisissa toimintatavoissa.

605 Komissiolla on myös ollut oikeus katsoa, että Usinor Sacilorin menettelystä on vastuussa sen tytäryhtiö Unimétal eikä päinvastoin, koska on ilmeistä, että käsiteltävän asian erityisolosuhteissa kantaja, joka on Usinor Sacilor -konsernin teräspalkkituotannosta vastaava tytäryhtiö, on tehtyjen kilpailusääntöjen rikkomisten päätekijä ja pääasiallinen hyödynsaaja, kun sen emoyhtiö puolestaan on ollut vain hallintopalveluihin liittyvässä sivuosassa. Tältä osin on huomautettava, että kantaja on kirjelmissään korostanut, ettei Usinor Sacilorilla ollut mitään vaikutusvaltaa päätöksenteossa eikä minkäänlaista aloiteoikeutta sen huolehtiessa teräspalkkikomitean hallinnollisen sihteeristön tehtävistä.

606 Edellä esitetystä seuraa, että kantajan esittämät perustelut, jotka koskevat sakon korottamista Usinor Sacilorin teräspalkkikomitean toiminnan avustamiseksi antamien hallintopalvelujen vuoksi, on perusteettomina hylättävä.

[— —]

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen täyden harkintavaltansa nojalla tekemä ratkaisu

655 On syytä muistuttaa, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on jo kumonnut riidanalaisen päätöksen 1 artiklan siltä osin kuin siinä on todettu kantajan osallistuneen Italian markkinoiden jakamisesta tehtyyn sopimukseen (ks. edellä 403 kohta). Komission tästä kilpailusääntöjen rikkomisesta määräämä sakko on arvioitu 70 600 ecuksi.

656 Edellä 422 kohdassa [3] esitetyistä syistä on lisäksi poistettava Tanskan markkinoiden hintojen vahvistamista koskevasta kilpailusääntöjen rikkomisesta määrätyn sakon laskemisperusteista 1.7.1988 ja 31.12.1988 välinen aika, minkä vuoksi sakkoa on kantajan osalta alennettava komission käyttämän laskentatavan mukaisesti 16 800 eculla.

657 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on edellä esitetyistä syistä (581 kohta ja sitä seuraavat kohdat) [4] myös kumonnut kantajalle määrättyyn sakkoon sen vuoksi, että kantajan menettelyn on väitetty merkinneen kilpailusääntöjen rikkomisen uusimista, tehdyn korotuksen, jonka suuruudeksi komissio oli määrittänyt 3 074 200 ecua.

3 — Ks. asia Thyssen v. komissio (T-141/94, Kok. 1999, s. II-347), tuomion 451 kohta.

4 — Ks. asia Thyssen v. komissio (T-141/94, Kok. 1999, s. II-347), tuomion 614 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

658 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on myös kumonnut kantajan sakkoon sen vuoksi, että Usinor Sacilor oli toiminut aloitteentekijänä lisähintojen yhtenäistämisessä, tehdyn korotuksen (edellä 595 kohta). Tämän korotuksen suuruudeksi komissio oli määrittänyt 84 000 ecua.

659 Edellä esitetyistä syistä (615—621 kohta) [5] ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo lopuksi, että hintojen vahvistamista koskevista sopimuksista ja yhdenmukaistetuista menettelytavoista määrätyn sakon kokonaismäärää on alennettava 15 prosentilla, koska komissio on jossain määrin yliarvioinut todettujen kilpailusääntöjen rikkomisten kilpailunvastaisia vaikutuksia. Ottaen huomioon jo mainittu vähennys Tanskan markkinoita koskevien hintasopimusten osalta tämän vähennyksen määrä on komission käyttämän laskentatavan mukaan 777 800 ecua.

660 Komission laskentatapaa noudattaen kantajalle määrättyä sakkoa olisi siten alennettava 4 023 400 eculla.

661 Kun ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin vahvistaa sakon määrän täyttä harkintavaltaansa käyttäen, kyseessä ei ole täsmällinen aritmeettinen laskutoimitus. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin ei myöskään ole sidottu komission laskutoimituksiin, vaan sen on suoritettava oma arviointinsa ottaen huomioon kaikki asiaan liittyvät seikat.

662 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin katsoo, että komission sakkojen tason vahvistamisessa noudattamat yleiset lähtökohdat (edellä 548 kohta ja sitä seuraavat kohdat) [6] ovat asiassa ilmenneiden seikkojen perusteella asianmukaiset. Perustamissopimuksen 65 artiklan 1 kohdassa nimenomaisesti kiellettyä hintojen vahvistamista ja markkinoiden jakamista on nimittäin pidettävä erityisen vakavina kilpailusääntöjen rikkomisina, koska ne vaikuttavat suoraan kyseisillä markkinoilla vallitsevan kilpailun olennaisiin parametreihin. Myös luottamuksellisten tietojen vaihtojärjestelmillä, joihin kantajan on katsottu osallistuneen, on ollut markkinoiden jakamiseen vakiintuneen kaupankäynnin mukaisesti

5 — Ks. asia Thyssen v. komissio (T-141/94, Kok. 1999, s. II-347), tuomion 640 kohta ja sitä seuraavat kohdat.
6 — Ks. asia Thyssen v. komissio (T-141/94, Kok. 1999, s. II-347), tuomion 577 kohta ja sitä seuraavat kohdat.

rinnastettava tarkoitus. Kaikki nämä sakkoa vahvistettaessa huomioon otetut rikkomiset on tehty kriisimääräysten voimassaolon päätyttyä ja yritysten saatua aikaisemmin asianmukaiset varoitukset. Kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on todennut, kysymyksessä olevien sopimusten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen yleinen tarkoitus on ollut estää tai vääristää nimenomaan paluuta tavanomaiseen kilpailuun, joka oli olennaista kriisimääräysten voimassaolon päättymiselle. Yritykset ovat lisäksi olleet tietoisia menettelynsä laittomuudesta ja tietoisesti salanneet sen komissiolta.

663 Ottaen huomioon kaikki edellä esitetyt seikat ja sen, että tietyistä euron käyttöön ottamiseen liittyvistä säännöksistä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 1103/97 (EYVL L 162, s. 1) on tullut voimaan 1.1.1999, sakon määrä on vahvistettava 8 300 000 euroksi.

[— —]

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIN (laajennettu toinen jaosto)

on antanut seuraavan tuomiolauselman:

1) Eurooppalaisten teräspalkintuottajien välisiä sopimuksia ja yhdenmukaistettuja menettelytapoja koskevan, EHTY:n perustamissopimuksen 65 artiklan soveltamisesta 16 päivänä helmikuuta 1994 tehdyn komission päätöksen

94/215/EHTY 1 artikla kumotaan siltä osin kuin siinä on katsottu kantajan osallistuneen kolmen kuukauden ajan Italian markkinoiden jakamisesta tehtyyn sopimukseen.

2) **Päätöksen 94/215/EHTY 4 artiklassa kantajalle määrätyn sakon määrä vahvistetaan 8 300 000 euroksi.**

3) **Kanne hylätään muilta osin.**

4) **Kantaja vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet vastaajan oikeudenkäyntikuluista. Vastaaja vastaa puolesta omia oikeudenkäyntikulujaan.**

Bellamy Potocki Pirrung

Julistettiin Luxemburgissa 11 päivänä maaliskuuta 1999.

H. Jung

kirjaaja

C. W. Bellamy

laajennetun toisen jaoston puheenjohtaja